

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

ved magt i hele den periode, for hvilken statsydelsen tildeles. I denne forbindelse er det i øvrigt udvalgets opfattelse, at tildelingen af statsydelser bør bortfalde med udgangen af det år, hvori den enkelte ansøger opnår ret til folkepension, medmindre særlige forhold taler for dispensation. Udvalget har herved lagt vægt på, at den øvrige del af befolkningen på dette alderstrin stort set er henvist til at leve af folkepension.

Udvalget finder imidlertid, at spørgsmålet om den løbende udbetaling af statsydelser bør tages op til overvejelse i ministeriet for kulturelle anliggender hvert 5. år regnet fra udgangen af det år, hvori den enkelte statsydelse første gang blev tildelt. Disse overvejelser, der af udvalget betragtes som rent administrative, bør foretages på grundlag af et skøn over den enkelte modtagers behov for fortsat økonomisk bistand. Udvalget har i forbindelse med denne 5 års regel forudsat, at der skal foreligge markante indtægtsforøgelse, f. eks. ansættelse i en vellønnet stilling inden for den offentlige sektor for en periode af længere varighed, før der kan blive tale om bortfald af en tildelt ydelse.

Siden 1964 har man i *Sverige* haft et system med indtægtsbestemte kunstnerbelønninger for skabende og udøvende kunstnere, der har gjort en betydelig indsats i svensk kulturliv.

Der findes 120 sådanne kunstnerbelønninger. De uddeles med et beløb, der maksimalt kan udgøre fem gange det lovbestemte grundbeløb for folkepensioner, dvs. pr. 1. januar 1976 48.500 sv. kr. Maksimumbeløbet reduceres i forhold til kunstnernes årsindtægt ud over kunstnerbelønningen op til et vist beløb og derefter med 75 pct.

I 1976 udgjorde basisbeløbet ifølge lov om allmän försikring 9.700 kr. og kunstnerbelønningernes maksimalbeløb 5 gange dette beløb, altså 48.500 kr. Kun 8 indehavere modtog maksimumbeløbet. 47 havde så store »andre indtægter« (over ca. 61.000 kr.), at de intet fik udbetalt. Gennemsnittet for udbetalte ydelser var ca. 24.000 kr.

Ministerens forslag til nyordning.

- 1) Hædersgaverne bortfalder, og det frigjorte beløb anvendes til statsydelser.
- 2) Statsydelsen fastsættes til 6.000 kr. + tillæg – pr. 1. oktober 1976 ca. 34.600 kr.
- 3) Statsydelserne tildeles efter de gældende kriterier med hensyn til kunstnerisk kvali-

tet og produktion, altså uafhængigt af økonomiske forhold.

- 4) Ydelsen er livsvarig, og den stedfundne vurdering af kunstnerisk kvalitet og produktion kan ikke ændres.
- 5) Udbetaling afhænger af indtægtsforhold, dog således at der altid kommer en minimumsydelse på 1.000 kr. + tillæg, pr. 1. oktober 1976 ca. 5.800 kr., til udbetaling. Den resterende del af ydelsen er indtægtsreguleret, således at den del af kunstnerens »anden indtægt«, der overstiger et nærmere fastsat beløb, kommer til afkortning i ydelsen med en vis procent af indtægten.

Principielt lægges gennemsnit af bruttoindtægt for de sidste 3 år til grund. Men hvis en kunstner kan godtgøre, at han frasiger sig eller har frasagt sig lønnet arbejde (eller går på pension), kan udbetaling ske efter skønnet indtægt i det følgende år. Det kan ske forud for hvert enkelt udbetalingsår i 3 års perioden. Hensyn kan ikke tages til, at kunstneren hævder, at han i de kommende år ikke regner med at få så mange indtægter fra sit rent kunstneriske arbejde. Dette betyder, at hvis en forfatter, der har tjent godt i de forudgående 3 år, nu gerne vil sætte sig hen og skrive et stort værk, som ikke foreløbig vil give ham indtægter, så kan han muligvis ikke få sin statsydelse udbetalt. Reglen er måske derfor for rigoristisk, men en forfatter i den beskrevne situation skulle ikke være afskåret fra at søge et arbejdslegat fra kunstfondet.

Spørgsmålet om udbetalingen af ydelsen tages op til revision hvert 3. år på grundlag af de forløbne års indtægtsforhold. Der indkræves således selvangivelser hvert 3. år for de forløbne 3 år.

Det er ikke muligt med en sådan indtægtsreguleret ordning nøjagtigt at beregne, hvad der vil komme til udbetaling, men det vil nok være rimeligt at regne med en jævn fordeling af ydelserne mellem minimum og maksimum, således at man kan lægge et gennemsnit til grund.

Med en minimal ydelse på 1.000 kr. + tillæg og en maksimal på 6.000 kr. + tillæg skulle udgifterne ved den nye ordning komme til at svare nogenlunde til de nuværende og inden for den nuværende samlede økonomiske ramme for hædersgaver og statsydelser give mulighed for, at hædersgaverne ved ledighed successivt omdannes til i alt 88 statsydelser.